

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۲۴

عبدالغفور لېوال

فرهنگي سپړنه:

د مغزو تېښته، ملي فاجعه

د مغزو تېښته څه ده؟ ولې دا اصطلاح رامنځته شوې ده؟ افغانستان په تېره نیمه پېړۍ کې لږ ترلږه درې ځلې د خپلو متخصصینو او علمي کادرونو له ټولیزې کډوالۍ څخه کړېدلی دی. هرځلې چې د ثبات او ملي حاکمیت یو لنډمهالی امکان هم رامنځته شوی، نو مستعدو افغانانو په بېلابېلو څانگو کې خپل استعدادونه ځلولي دي، خو همدا چې هېواد د علمي کادرونو له اړخه ځان بسیایېني ته ورنږدې شوی، یوه بله غمیزه پېښه شوې او وطن خپل علمي کادرونه بیا بیا بایللي دي.

په گل پسې رنډیرو د گلونو په وطن کې
دې کاني مو په برخه د لعلونو په وطن کې

دې ژوند ته تاسو څه نوم ورکولی شئ ملګرو
په څاڅکي پسې مړه شو د سیندونو په وطن کې

خیالونه مو لوټ کړي او فکرونه مو قتلیري
نه تور شو او نه سپین د تهمتو په وطن کې

د دغو بیتونو انقلابي شاعر رحمت شاه سایل بل ځای ویلي وو:

«چې کیني نورو وطنونو ته زلمې لویوي
میندې لیونی دي ناداني دي»

د کډوالیو له دوو تاریخي لویو څپو روسته چې یوه یې د شوروي یرغل او بله یې د کورنیو تنظیمي جګړو پرمهال وشوې د یویشتمې پېړۍ د پیل په دوو لسیزو کې یوځل بیا افغانستان د خپلو بچیو د روزنې نیمګړي امکانات وموندل. له دوه زره ویو څخه تر دوه زره و یویشتم پورې له جګړو او ناخوالو سره سره لسګونه زره پېغلې او ځوانان په کور دننه او له هېواده بهر زدکړو ته ولاړل، تر ډکتورا او ماسټرۍ پورې زدکړې وشوې، نوې تجربې راغلې، له تکنولوژۍ او نویو علمي میتودونو سره بلد نسل د پوهنې دریځ ته راغی او له دې اړخه افغانستان ورو ورو پرځان بسیایېني ته ورنږدې کېده.

خو د افغانستان له سقوط سره یوځای دا بهیر هم سقوط شو، د مغزو تېښته پیل شوه او داسې ویروونکي تشه یې رامنځته کړه، چې بېرته ډکول یې که ناشوني نه وي، نو ډېره سخته به وي.

د پوهنیزو کادرونو، متخصصانو، مفکرانو، تخنیکي ماهرانو او خلکو ته د منلیو او باور وړ شخصیتونو ټولیزې کډوالۍ ته د مغزو تېښته وایي، چې له یوې بشري جغرافیا څخه نورو هېوادونو ته ځي. د ژوند نامساعد شرایط، جګړې، بحرانونه، سیاسي ګواښ د عقایدو تقطیع او د کار نشتوالی یې لوی لاملونه دي. د مغزو د تېښتې غمیزه یوازې د هغوی اصلي هېوادونو او خلکو ته نه ده، بلکې د دې غمیزې بله برخه دا ده، چې په نوي ټولنه کې هم دغه کادرونه په خپلو تخصصي څانګو کې نه جذبېږي او په دې توګه د دوی تخصص ضایع کېږي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

له افغان کادرونو سره هم داسې وشول، گڼ یې داسې هېوادونو ته ولاړل چې د هغه ځای ژبه یې زده‌ننه وه. هلته یې تخصص درک نه‌شو، پوهنیز سټندردونه یې بل ډول ول. له نوي چاپېریال سره نابنده متخصصان له فرهنګي شوک سره مخامخ شول. ځینې یې له خپل مسلک لرې په نورو کارونو بوخت شول او ځینې یې ژورو خپګانونو داسې ډوب کړل لکه څر سیلاو یې چې یوسي. د افغانستان لپاره دا روزل شوي ماغزه داسې ضایع شول. بېرته په هېواد کې اوس نه په کافي شمېر کې ډاکټر شته، نه استاد، نه څېړونکي نه تکنولوژي پوه او نه هم د ادارې متخصص یا ټولنپوه او د ټولنیز شعور د روښانولو کارپوه. وطن خپلې اړتیا ته په پام له کادرونو داسې تش دی لکه خزانه چې له غميو تشه شي.

د افغانستان د لوړو زدکړو په سکتور کې تر دوه زره و یویشتم پورې د علمي کادرونو وضعیت مخ په ښه کېدو و. د ظرفیت لوړونې یوه ملي سټراتیژي وه، په زرګونو پېغلې و زلمیان چې لوړو زدکړو ته لېږل شوي وو، پخپله بېرته هېواد ته راستنېدل او کار یې کاوه. علمي کادرونه او متخصصان په ګڼو سکتورونو کې بوخت ول. خو ناڅاپه داسې یو په بل مخ اوښتون راغی چې اوس افغانستان له خپلو علمي کادرونو تش شوی. ایا دا تشه بېرته ډکېدلای شي؟ ایا دا د بشري پانګې یو بحران دي؟ په دې اړه نړیوالې تجربې څه دي؟ دا هغه اساسي پوښتنې دي، چې باید د افغانستان خلک او هر ملي و مشروع حکومت چې په راتلونکي کې راځي باید جدي پام ورته وکړي. افغانستان یوازې د خپلو بچو په پوهه و خولو جوړیږي، هېڅ هېواد په بشپړه توګه پرډیو جوړ کړی نه‌دی.